

W y r o k

W Imieniu Rzeczypospolitej Polskiej

Dnia 19 kwietnia 1950 r.

Sąd Okręgowy w Krakowie, Wydział IV. Karny, w składzie następującym:

Przewodniczący: S.O.L. Solecki

Ławnicy : Katarzyna Miksza , Adam Orłowski

Protokółant: apl. W. Niewiadomski

w obecności oskarżyciela publicznego wiceprokuratora W. Jarosińskiego

rozpoznawszy dnia 19 kwietnia 1950 r. sprawę :

Ludwika Hausera, urodz. 29. czerwca r. 1908 w Padwie ,
pow. Mielec , syna Henryka i Krystyny z d. Duj zamieszkałe-
go Oker pow. Goslar / Nieder -Sachsen / , rolnika

oskarżonego o to, że w czasie od maja 1940 na obszarze Rzeszy Niemiec
kiej i okupowanych terenach Rzeczypospolitej, należąc do sztafet
ochronnych / "SS" / oraz pełniąc obowiązki strażnika załogi obozów
koncentracyjnych od 26 kwietnia 1941 r. w Oranienburgu i Natzweiler ,
od lata 1941 r. do stycznia 1945 w Oświęcimiu, a następnie do końca
działań wojennych w Oranienburgu , Buchwaldzie i Mauthausen , brał
udział w organizacji przestępczej , która drogą masowych morderstw ,
głodowego wyniszczenia i niewolniczej pracy miała na celu zbrodnie
wojenne i zbrodnie przeciwko ludzkości

to jest o czyn , przewidziany w art. 4 dekretu PKWN. z 31.8.1944 w
brzmieniu obw. Min. Spr. z 10. XII. 1946

o r z e k ę :

I. oskarżonego Ludwika Hausera uznać za winnego zarzuconego mu
aktem oskarżenia czynu i na zasadzie art. 4 Dekretu z 31.8.1944
skazać go na karę więzienia przez 10/ dziesięć / lat przy równo-

czesnym orzeczeniu utraty praw publicznych i obywatelskich praw honorowych na przeciąg lat 10 / dziesięć / oraz konfiskatę na rzecz Skarbu Państwa całego jego mienia.

- II. Zaliczyć oskarżonemu na zasadzie art. 58 kk. na poczet orzeczonej kary areszt tymczasowy od dnia 19 lipca 1949 do dnia 19 kwietnia 1950 .
- III. Zwolnić oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych obciążając nimi Skarb Państwa .

U z a s a d n i e

Na podstawie wyników przewodu sądowego ,w szczególności uznanych za odczytane dokumentów , nadesłanych przez Polską Misję Wojskową oraz wyjaśnień oskarżonego Ludwika Hausera ustalił Sąd następujący stan faktyczny:

Osk. Ludwik Hauser przed wybuchem wojny w 1939 ,będąc obywatelem polskim ,zamieszkiwał w kolonii niemieckiej Mikołajowie pow.Sandomierskiego . Już w tym czasie ,pochodząc z rodziny niemieckiej ,wykazywał swoim zachowaniem się niemiecką odrębność narodową.

W maju lub czerwcu 1940 r. oskarżony podpisał w Mikołajowie zgłoszenie do służby w formacji S.S. i powołany został do szkoły wojskowej tejże formacji ,w której pozostawał około 2 1/2 miesięcy poczym powrócił do domu.

Jakoś w kwietniu 1941 oskarżonego powołano do pełnienia służby w oddziałach S.S., stanowiących załogę obozu koncentracyjnego w Oranienburgu . Po 3-ech tygodniowym pobycie w tym obozie oskarżony odeskortował około 200 więźniów do obozu w Natzweiler, gdzie też sam pozostawał przez niespełna 2 1/2 miesiąca czasu ,pełniąc funkcję strażnika tegoż obozu.

w lecie 1941 oskarżonego przydzielono wreszcie do obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu .Tu początkowo pełnił służbę w tak zwanej

321
107
102

owczarni , a od lutego 1942 był zatrudniony w charakterze prowiantowego załogi S.S.

W styczniu 1945 r. oskarżonego przydzielono do pełnienia służby S.S. w obozie Oranienburgu ,skąd następnie skierowano do pełnienia obowiązków strażnika w obozie Buchenwaldzie ,a stamtąd - do obozu w Mathausen , gdzie też pozostawał do końca wojny .

Jak wynika z dokumentów Polskiej Misji Wojskowej Badania Niemieckiej zbrodni oskarżony , wchodząc w skład załóg wyszczególnionych powyżej obozów wykonywał rzecz oczywista wszystkie obowiązki jakie ciążyły na członkach załogi każdego z tych obozów koncentracyjnych ,a więc w konwojowaniu transportów więźniów różnej narodowości i t.p., które miały na celu realizację eksterminacyjnych zadań tychże obozów .

Nie ulega najmniejszej wątpliwości , że oskarżony ponosi całkowitą odpowiedzialność również za swój udział w załogach obozów koncentracyjnych położonych po za granicami Państwa Polskiego , gdyż jest faktem notoryjnie znanym , że w tych obozach przebywało wiele setek tysięcy także obywateli polskich ,którzy podlegali nieludzkiemu traktowaniu i znęcaniu się ze strony strażników tych obozów.

Oskarżony zarówno w dochodzeniach jak również na rozprawie przyznał się do pełnienia służby w formacji S.S. i w załogach obozów koncentracyjnych .

W czynie oskarżonego mieszczą się znamiona przestępstwa z art. 4 dekretu z 31.VIII. 1944 /Dz.U. R.P.Nr.69 poz. 377/, to też uznając winę oskarżonego w zupełności za udowodnioną - Sąd wymierzył mu karę odpowiednią stopniowi jego przewinienia.

Przy wymiarze kary Sąd uwzględnił wszystkie okoliczności przewidziane w art. 54 k.k. ,zwracając szczególną uwagę na fakt że oskarżony prawie przez cały okres wojny pełnił różne funkcje strażnika obozów koncentracyjnych , które musiały mu odpowiadać.

322
Orzeczenie o utracie praw publicznych i obywatelskich praw hono-
rowych jak również przepadku mienia oparł Sąd na przepisach art.
7 cytowanego wyżej dekretu.

Orzeczenie o kosztach sądowych oparł Sąd na przepisie art.
481 kpk. oraz art. 4 o opłatach sądowych w sprawach karnych .

Stolica

Dr. S. S. S.
Miksa

*Informacja, uprzednio
pochodząca od Prez.
195. 1950
by
h*